

חוק לתיקון תקנות ההגנה (כספים), תש"ט — 1949 *

תיקון תקנות ההגנה (כספים), 1941.

תקנות ההגנה (כספים), 1941, יתוקנו כך :

(א) בתקנה 2, בפסקה (11) להגדרה של „מטילי זהב“, יימחקו המלים „שאינו בעל ערך אמנותי, היסטורי מדעי או סנטימנטלי“ ;
(ב) במקום המלה „בטחון“ בכל מקום שהיא מצויה בתקנות האמורות יבואו המלים „נייר־ערך“ ;

(ג) בתקנה 3 במקום תקנת משנה (1) תבוא תקנת משנה זו :

„(1) אדם שאינו סוחר מוסמך לא יקנה, לא ילווה ולא יקבל לרשותו באופן אחר מטבע זר אלא מידי סוחר מוסמך, ולא ימכור, לא ילווה ולא יעביר מרשותו באופן אחר מטבע זר, אלא לידי סוחר מוסמך, אלא אם קיבל רשיון לכך מאת שר האוצר או מאת מי שנתמנה על ידיו“ ;

(ד) בתקנה 4 —

(1) לאחר המלה „זהב“, בכל מקום שהיא מצויה בתקנות משנה (1), (2), (3) ו־ (5) יווספו המלים „פלטינום, אבנים יקרות, פנינים, פנקסי חסכון, מכתבי אשראי, המחאות, בולי דואר, תלושי בית־מלון, יפויי כוח“ ;

(2) בסופה של תקנת משנה (5) יווספו המלים —

„לצורך תקנת משנה זו — „סחורה“ כוללת דבר־דואר, כמשמעותו בפקודת בתי הדואר“² ;

(ה) בתקנה 6 — במקום תקנת משנה (6) תבוא תקנת משנה זו :

„(6) (א) הכנסה שנעשתה חייבת במס הכנסה בישראל רק משום שנתקבלה בישראל, והיא נתקבלה בישראל רק בגלל הוראות תקנה זו, תהיה פטורה ממס הכנסה בישראל —

(1) אם אינה עולה על עשרים וחמש לירות ; או

(2) אם תוך שלושים יום מיום קבלת ההכנסה בישראל, או תוך שלושים

יום מיום פרסום חוק זה, — הכל לפי המועד המאוחר יותר —

(i) הופקד סכום ההכנסה באחד הבנקים שאושרו למטרה זו על

ידי שר האוצר או על ידי מי שנתמנה על ידיו, או

(ii) הושקע סכום ההכנסה בניירות ערך הרשומים בכל בורסה

שהיא, וניירות ערך אלה הופקדו באחד הבנקים האמורים.

* הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 8 מיום ט' בסיון תש"ט (6.6.49), עמ' 52.

¹ ע"ר מס' 1133 מיום 6.11.41, תוס' 2, עמ' 1380.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1165.

(ב) הופקדו סכום הכנסה או ניירות-ערך בבנק כאמור, והוצאו מהבנק בזמן מן הזמנים — רואים את סכום ההכנסה שהוצא או את הסכום שהושקע באותם ניירות-ערך כהכנסה שנתקבלה בישראל בזמן שבו הוצאו סכום ההכנסה או ניירות-הערך כאמור, הכל לפי הענין, ואותו הסכום יהיה חייב במס הכנסה בהתאם לכך” ;

(ו) אחרי תקנה 6א תיווסף תקנה זו :

”6ב. רכישת זכויות תשלום מסויימות על ידי שר האוצר.

(א) רשאי שר האוצר ליתן צו כי כל תושב ישראל שיש לו זכות, מוחזקת או ראויה, לקבל תשלום, לרבות תשלום מאת בנק, בכל מטבע זר שיפורש בצו, ימציא למפקח או לאדם שימונה על ידיו דין וחשבון שיכלול ביחס לאותה זכות את הפרטים המפורטים בצו. אופן הגשת הדין וחשבון ומועדה ייקבעו בצו.

(ב) צו לפי תקנת-משנה (א) יכול להיות כללי או מסוייג. כטוב בעיני שר האוצר.

(ג) רשאי שר האוצר להורות בכל עת לאחר מתן צו לפי תקנת משנה (א) שכל זכות לקבלת תשלום שאותו צו חל עליה תועבר לאוצר המדינה, או למי ששר האוצר יורה, במחיר ובתנאים שייקבעו בהוראה, ומשניתנה הוראה כזאת יהיה כל בעל זכות לקבלת אותו תשלום חייב לעשות כל הנחוץ להעברת אותה זכות לאוצר המדינה או למי ששר האוצר הורה” ;

(ז) בתקנה 8א בכל מקום בו מצויות המלים ”שטרי כסף” או ”בנקוטים” יבואו במקומן המלים ”שטרי כסף, שטרי-בנק או ניירות-ערך” ;

(ח) אחרי תקנה 8א תיווסף תקנה זו :

”8ב. חובת-הצהרה בכניסה לישראל.

(א) כל אדם העומד להיכנס לישראל (הנקרא להלן ”נוסע”) יהא חייב להצהיר בפני הפקיד המוסמך אם יש ברשותו מטבע זר או ניירות-ערך ואם לאו, ולהציג לפקיד המוסמך כל מטבע זר או ניירות-ערך שברשותו. הפקיד המוסמך יהא רשאי לערוך חיפוש אצל כל נוסע ובכל כלי רכב או אמצעי הובלה בו נכנס נוסע לישראל, ולבדוק כל חפץ שנוסע נושא עמו או על גופו, כדי להיווכח אם יש ברשותו מטבע זר או ניירות-ערך ; אלא שחיפוש אצל אשה ייעשה על ידי אשה בלבד.

(ב) כל מטבע זר או ניירות-ערך אשר לא הצהיר עליהם הנוסע בהתאם לתקנת משנה (א), או שניתנה עליהם הצהרה כוזבת או מטעה בכל פרט בעל חשיבות, ייתפסו על ידי הפקיד המוסמך.

(ג) רשאי שר האוצר או מי שנתמנה על ידיו להורות שכל מטבע זר או ניירות-ערך שנתפסו בהתאם לתקנת-משנה (ב) יוחרמו לטובת אוצר המדינה ; ואם הורה כן, ימסור הודעה על כך לנוסע.

(ד) כל הוראה עצמו נפגע על ידי הוראה לפי תקנת משנה (ג) לגבי מטבע זר או נייר ערך רשאי לערער עליה לפני בית המשפט המיוזי שבאזור שיפוטו נתפסו אותו מטבע או אותו נייר ערך.

(ה) הערעור יוגש תוך ארבעה עשר יום מהיום בו נמסרה הודעה לנוסע לפי תקנת משנה (ג) אלא שמותר להגיש ערעור גם לפני מסירת הודעה כזאת.

(ו) הערעור יוגש ויתברר בצורת בקשה בדרך המרצה. מי שהוראה הוראה לפי תקנת משנה (ג) יהיה משיב לערעור.

(ז) החלטת בית המשפט המחוזי בערעור לפי תקנה זו — אין אחריה ולא כלום.

(ח) לצורך תקנה זו —

„פקיד מוסמך“ פירושו פקיד מכס, שוטר או אדם אחר שהורשה על ידי המפקח לפעול לפי תקנה זו ;

„מטבע זר“ כולל שטר חליפין או שטר חוב הנסרע במטבע זר ;

„נייר-ערך“ כולל תלוש דיווידנדה, המחאה, המחאת דואר, מכתב אשראי ותלוש בית-מלון ;

(ט) בתקנה 10 —

(1) במקום הפסקה הראשונה של תקנת משנה (3) יבואו פסקות אלו :

„העובר על כל תקנה מתקנות אלה או על כל צו או הוראה לפיהן, דינו — מאסר עד שלוש שנים או קנס או שני הענשים כאחד. הקנס לא יעלה על 2500 לירות או על סכום שהוא פי שלושה משווים של כל מטבע, נייר-ערך, זהב, פלטינום, אבנים יקרות, פנינים, פנקס חסכון, המחאה, המחאת דואר, בול דואר, מכתב אשראי, שטר חליפין, שטר חוב, תלוש בית-מלון, תלוש רבית, חוב, תשלום או סחורה שלגביהם נעברה העבירה, — הכל לפי הקנס הגדול יותר. העובר על כל תקנה מתקנות אלה או על כל צו או הוראה לפיהן, מותר יהא להביאו, על אף האמור בכל חוק אחר :

(א) לפני בית משפט שלום ; אלא שבית משפט שלום לא יהיה רשאי להטיל מאסר העולה על שנה אחת או קנס העולה על 500 לירות או שני הענשים כאחד ; או

(ב) לפני בית משפט מחוזי — לדיון מהיר או לדיון על פי כתב האשמה לפי פקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב האשמה) ; או

(ג) לפני בית דין למניעת הפקעת שערים וספרות שהוקם לפי פקודת מניעת הפקעת שערים וספרות (שיפוט), תש"ח —

1948 "2 ;

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק 5'ו, עמ' 446.

² ע"ר מס' 14 מיום ו' באב תש"ח (11.8.48), תוס' א', עמ' 27.

(2) בתקנת משנה (4) —

(א) במקום הספרה "3" יבוא הביטוי "3, 6 או 6ב";

(ב) בסופה של תקנת משנה — ייוספו המלים:

"לצורך תקנת משנה זו — מטבע זר" כולל כל שטר חליפין או שטר חוב הנפרע במטבע זר";

(י) בתקנה 10 —

(1) יבוא הסימן "(1)" אחרי הסימן "10 ב" בראש התקנה;

(2) תיוסף תקנת משנה זו:

"(2) אדם, שאינו סוחר מוסמך, שברשותו נמצא מטבע זר או שטר חליפין או שטר חוב הנפרע במטבע זר, והנתבע לדין על עבירה לפי תקנה 3 או 6 לגבי אותו מטבע או אותו שטר חליפין או שטר חוב, יהיו רואים אותו אשם באותה עבירה אלא אם יוכיח כדי הנחת דעתו של בית המשפט כי לא עבר אותה עבירה."

נתקבל בכנסת ביום א' באב תש"ט (27 ביולי 1949).

ד. בן-גוריון א. קפלן
ראש הממשלה שר האוצר

יוסף שפרינצק

יו"ר הכנסת ומ"מ נשיא המדינה

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (אזורי בטחון) (מס' 2),
תש"ט — 1949 *

1. הארכת תוקף.

תקפן של תקנות-שעת-חירום (אזורי בטחון), תש"ט — 1949, בנוסח המתוקן הניתן בתוספת לחוק זה, מאריך בזה עד יום י"ז באב תש"י (31 ביולי 1950).

2. שמירת תוקף.

תיקון הנוסח של התקנות האמורות אינו פוגע בכל צו, מינוי או פעולה אחרת שנעשו לפיהן לפני היכנס חוק זה לתקפו.

* הצעת החוק נתפרסמה בהצעות חוק 13 מיום כ"ז בסיון תש"ט (24.4.49), עמ' 146.

¹ קובץ התקנות 11 מיום כ"ח בניסן תש"ט (27.4.49), עמוד 169.